Poznań, dnia 9 maja 1936 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 20

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

308.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 kwietnia 1936 r.

w sprawie przepisów miejscowych dla m. Bydgoszczy o budowie poszczególnych elementów elewacyj budynków i urządzeń, związanych z budynkami, wpływających na ich zewnętrzny wygląd.

Na podstawie art. 408 pkt. pkt.: 6, 7 i 8, art. 410 pkt. 10 oraz art. 415 pkt. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Wojewody Poznańskiego z dnia 27 czerwca 1935 r. Nr. KB. I-19/3/34, oparty na uchwale Rady Miejskiej w Bydgoszczy z dnia 16 maja 1935 r., zarządzam, co następuje:

Lica frontowe, dachy i boczne ściany budynków.

§ 1.

Lica frontowe budynków mają być otynkowane lub wykonane z kamienia obrobionego po kamieniarsku, albo z cegły licówki. Licowanie cegłą jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy licówka jest trwała, regularnie wiązana i stanowi motyw architektoniczny. Zastosowanie licówki na całej fasadzie dopuszcza się tylko wtedy, gdy budynek odmiennym swym wyglądem nie przyczyni się do zeszpecenia ulicy, placu lub miejscowości.

§ 2.

(1) Zabrania się malowania lic frontowych budynków farbą olejną na kolor jaskrawy albo z połyskiem lub w sposób zacierający ostrość profili architektonicznych.

(2) Sposób i kolor tynkowania i malowania lic frontowych władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku.

(3) Ścian, wykonanych z kamienia naturalnego, jak z piaskowca, granitu i t. p., a także z cegły licówki malować nie wolno.

§ 3.

Boczne ściany budynków frontowych, tudzież wszelkie powierzchnie murów, widoczne z ulic, dróg, placów, z kolei żelaznej i wogóle z wszelkich dróg komunikacji publicznej albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, jak parki, cmentarze, miejsca przechadzkowe i t. p., należy traktować jako lica frontowe i wykonać w sposób, ustalony w §§ 1 i 2.

§ 4.

Części budynku, podpadające pod postanowienia §§ 1, 2 i 3, należy doprowadzić do stanu, wymaganego w myśl tych paragrafów, w okresie co najwyżej dwóch lat od dnia udzielenia pozwolenia na użytkowanie budynku.

§ 5.

(1) W razie, gdy dach nowowznoszonego lub przebudowanego budynku jest widoczny z ulic, dróg, placów, kolei żelaznej i wogóle z jakichkolwiek dróg komunikacji publicznej, albo z miejsc uczęszczanych przez publiczność, władza budowlana może zażądać stosowania określonych pochyleń dachu i wykonania dachu z materjału, dostosowanego do pokrycia dachów sąsiednich.

(2) Dachy o pochyleniu, przekraczającem 35^0, mają być kryte dachówką, łupkiem, ruberoidem, eternitem lub blachą miedzianą.

§ 6.

Budynki w dzielnicach zwarto zabudowanych należy pod względem położenia gzymsów, cokołów i otworów okiennych dostosować do sąsiednich budynków istniejących, gdy odpowiadają one postanowieniom przepisów obowiązujących i planu zabudowania, o ile taki istnieje, i nie powodują z jakichkolwiek powodów zeszpecenia wyglądu ulicy lub placu.

§ 7.

W razie, gdy jakakolwiek projektowana częściowa zmiana zewnętrznego wyglądu budynku odbiega od charakteru architektury całości lub świeżością wykonania może podkreślić zaniedbany stan pozostałej części budynku, władza budowlana może zażądać wyko-

nania pewnych robót w innych zewnętrznych częściach budynku dla zapobieżenia zeszpeceniu, jakie mogłoby nastąpić wskutek wykonania zamierzonych robót.

Bramy, drzwi i okna.

§ 8.

(1) Bramy i drzwi, umieszczone w ścianych, przylegających bezpośrednio do linji regulacyjnej albo linji ulicy, mają być tak urządzane, ażeby skrzydła przy otwieraniu nie występowały poza lico muru.

(2) Bramy wjazdowe, prowadzące na podwórza i drzwi, prowadzące z ulicy do sieni i klatek schodowych, mają być cofnięte od lica muru co najmniej o 0,60 m.

§ 9.

(1) Okna w ścianach, przylegających bezpośrednio do linji regulacyjnej albo linji ulicy, nie powinny otwierać się na zewnątrz.

(2) Okiennice zewnętrzne należy umieszczać na wysokości co najmniej 2,75 m. nad poziomem chodnika lub jezdni, mierząc od najwyższego punktu chodnika do dolnej krawędzi okiennicy.

(3) Otwory okienne na piętrach, nie posiadające parapetu lub posiadające parapet o wysokości mniejszej niż 0,75 m., należy zaopatrzyć w urządzenie ochronne, sięgające do powyższej wysokości.

Balkony i wykusze.

§ 10.

(1) Urządzenie balkonów wiszących od ulicy jest dozwolone, gdy odległość pomiędzy ścianami przeciwległych budynków wynosi co najmniej 12,00 m, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

(2) Zabrania się urządzania balkonów wiszących na poddaszach.

§ 11.

(1) Balkony wiszące w domach, stawianych w linji regulacyjnej albo linji ulicy, mogą wystawać przed lico muru co najwyżej na 1,00 m, w domach zaś cofniętych od tej linji co najwyżej na 1,30 m.

(2) Balkony wiszące w podwórzach mogą wystawać przed lico co najwyżej na 1,30 m.

§ 12.

(1) Balkony należy zaopatrzyć w balustradę o wysokości co najmniej 0,90 m.

(2) Odległość balkonów od granic sąsiadów ma wynosić co najmniej półtorej szerokości występu balkonu przed licem muru.

(3) Balkony w budynkach ogniotrwałych mają być wykonane całkowicie z materjałów niezapalnych.

§ 13.

(1) Urządzanie wykuszy od ulicy jest dozwolone, gdy odległość pomiędzy ścianami przeciwległych budynków wynosi co najmniej 18,00 m, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

(2) Zabrania się urządzania wykuszy od podwórza.

§ 14.

(1) Łączna szerokość wszystkich wykuszy jednego piętra od ulicy przy zwartem zabudowaniu nie może przekraczać jednej czwartej długości frontu.

(2) Wykusze od ulicy mogą wystawać przed lico muru co najwyżej na 1,00 m.

(3) Zabrania się urządzania wykuszy na wysokości mniejszej niż 6,00 m nad poziomem chodnika.

§ 15.

(1) Odległość wykuszy od granic sąsiadów ma wynosić co najmniej 3,00 m.

(2) W budynkach ogniotrwałych wykusze mają być wykonane całkowicie z materjałów niezapalnych.

Ryzality, kolumny, wyskoki przed licem frontowem budynków.

§ 16.

Wysunięcie przed linją regulacyjną albo przed linją ulicy ryzalitów, kolumn, filarów, stopni, urządzeń ochronnych przy oknach wystawowych i t. p. części budynków jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy nie może wpłynąć ujemnie na bezpieczeństwo ruchu publicznego, a względy architektoniczne nie stoją temu na przeszkodzie.

§ 17.

(1) Ryzality mogą być wysunięte przed linję regulacyjną albo linję ulicy co najwyżej:

a) przy szerokości chodnika mniejszej niż 2,00 m — o 0,13 m,

b) przy szerokości chodnika wynoszącej 2 lub więcej metrów — o 0,27 m.

(2) Całkowita szerokość ryzalitów nie może przekraczać jednej trzeciej długości frontu budynku.

§ 18.

Urządzanie stopni wejściowych przed linją regulacyjną albo linją ulicy jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy szerokość chodnika wynosi co najmniej 3,00 m. Występ stopni przed linją regulacyjną albo linją ulicy nie może przekraczać 0,30 m.

§ 19.

(1) Urządzenia ochronne przy oknach w postaci prętów, (antab) i stałych krat i urządzenia, służące do umieszczania roślin, mogą być wysunięte przed linję regulacyjną albo linję ulicy co najwyżej:

a) przy szerokości chodnika mniejszej niż 2,00 m — o 0,10 m,

b) przy szerokości chodnika wynoszącej 2 lub więcej metrów — o 0,20 m.

(2) Urządzenia ochronne w postaci żaluzyj zwijanych, krat rozsuwanych i t. p. należy urządzać w ten sposób, ażeby nie wystawały one przed lico muru.

(3) Zabrania się zabezpieczania okien i wystaw w sposób mogący narazić na niebezpieczeństwo życie i zdrowie ludzkie, w szczególności zapomocą gwoździ, zwróconych ostrzem do góry, umieszczanych przy dolnej krawędzi okien, wystaw lub wnęk mieszczących okna.

§ 20.

Gzymsy i okapy dachów budynków o wysokości nie przekraczającej 3 kondygnacyj, mogą być wysunięte przed linję regulacyjną albo linję ulicy co najwyżej o 0,75 m, przy zachowaniu najmniejszej wysokości 3,00 m od poziomu chodnika, budynków zaś wyższych — o 1,00 m.

§ 21.

(1) Wyskoki części budynków, nie wymienionych w §§ 17, 18, 19 i 20, jak kolumn, filarów i t. p., mogą być urządzane przed linją regulacyjną albo linją ulicy tylko przy szerokości chodnika, wynoszącej więcej niż 2,50 m i mogą być wysunięte przed wspomnianą linję o $^{1}/_{10}$ szerokości chodnika, nie więcej jednak jak o 0,55 m.

(2) Portale sklepowe nie mogą być wysunięte przed linję regulacyjną względnie linję ulicy.

Urządzenia poniżej poziomu chodnika i na chodniku.

§ 22.

(1) Świetliki do oświetlania piwnic, przykryte materjałem przepuszczającym światło, urządzane na poziomie chodnika przed linją regulacyjną albo linją ulicy, nie mogą być wysunięte na chodnik dalej niż o 0,50 m.

(2) Urządzanie przed domami przed linją regulacyjną albo przed linją ulicy włazów, wejść do piwnic i nieprzykrytych studzienek okiennych dla oświetlania piwnic jest zabronione.

§ 23.

(1) Urządzanie stopni wejściowych poniżej poziomu chodnika przed linją regulacyjną, względnie linją ulicy, jest zabronione.

(2) Odległość od tej linji pierwszego stopnia schodów, znajdującego się poniżej poziomu chodnika, prowadzących na poziom niższy, ma wynosić co najmniej 0,60 m.

§ 24.

Urządzanie odboi (słupów) żelaznych, wycieraczek do obuwia i t. p. urządzeń przed bramami i wejściami i wogóle na chodnikach przed licem budynku jest zabronione.

Szyldy, reklamy świetlne i t. p. urządzenia.

§ 25.

Szyldy i reklamy (tablice firmowe, godła, wszelkiego rodzaju znaki kupieckie i przemysłowe, tablice i napisy reklamowe i t. p.), reklamy świetlne (lampy, latarnie, szyldy transparentowe, reflektory i t. p.), witryny (szafki wystawowe, gablotki i t. p.), daszki ochronne nad wejściami do hoteli, teatrów, kinematografów i wogóle wszelkie przedmioty wystające przed licem budynku lub ponad budynkiem, albo znajdujące się na poziomie terenu, lub ponad terenem ulicznym bądź w przejściach, pasażach, podwórzach i w bramach wejściowych, należy wykonywać i umieszczać w sposób odpowiadający wymaganiom bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzkiego i niepowodujący zniekształcenia lub zeszpecenia wyglądu budynku, ulicy, placu lub miejscowości.

§ 26.

(1) Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy umieszczać nad otworami drzwiowemi i okiennemi.

(2) Urządzenia te maja być dostosowane do architektury budynku. W razie, gdy na licu budynku istnieją specjalne miejsca na umieszczanie napisów bądź zawieszanie szyldów, zabrania się umieszczania napisów lub zawieszania szyldów poza temi miejscami.

(3) Władza budowlana może zażądać, by szyldy i reklamy z napisami i rysunkami były dostosowane pod względem konstrukcji, materjału, umieszczenia i koloru do podobnych urządzeń istniejących już przy danej ulicy lub przy pewnym jej odcinku.

(4) Zabrania się zawieszania szyldów i reklam z napisami i rysunkami obok okien i witryn sklepowych oraz na skrzydłach okiennic.

Nie dotyczy to napisów, wykonanych zapomocą liter nakładanych lub wycinanych bezpośrednio na materjale, stanowiącym integralną część elewacji.

§ 27.

(1) Szyldy i reklamy z napisami i rysunkami należy tak umieszczać, by nie odstawały od muru, nie były nachylone ukośnie do lica budynku, nie przerywały całości pewnych kompozycyj lub fragmentów architektonicznych jak pilastrów, belkowań, gzymsów, wnęk, boniowań i t. p., wreszcie nie zakrywały elementów architektonicznych portali oraz otworów okiennych i drzwiowych.

(2) Zewnętrzna powierzchnia szyldów i reklam we wszystkich swych częściach ma znajdować się co najwyżej w odległości 0,05 m, liter nakładanych — 0,15 m, reklam świetlnych — 0,25 m od powierzchni lica budynku.

§ 28.

Bezpośrednio na murze, dookoła okien i witryn sklepowych albo na skrzydłach drzwiowych lub okiennicach stałych bądź przenośnych (zabezpieczeniach witryn), mogą być wykonane plastycznie tylko napisy określające firmę i rodzaj przedsiębiorstwa. Napisy te należy wykonać w sposób i w barwach dostosowanych do tła elewacji. Malowanie farbą olejną lub inną farbą trwałą bezpośrednio na murze, na skrzydłach drzwiowych lub okiennicach napisów, obramowań lub rysunków jest zabronione.

§ 29.

Stałe napisy na szybach okien i wystaw należy wykonywać z liter nakładanych lub trawionych na szkle ewentualnie farbą olejną lub inną farbą trwałą.

§ 30.

(1) Reklamy świetlne, szkodliwe dla oka (np. czerwone światło neonowe), należy umieszczać co najmniej na wysokości 6,00 m od poziomu chodnika.

(2) Reklamy świetlne mają być tak wykonane, ażeby swym wyglądem nie szpeciły budynków lub ulic w dzień ani w nocy. Umieszczanie reklam świetlnych, niefachowo i nieestetycznie skonstruowanych i umocowanych, jest zabronione. Doprowadzanie przewodów do reklam w sposób widoczny na tynku jest zabronione.

(3) Zabrania się urządzania reklam świetlnych przy ulicach zabudowanych domami mieszkalnemi o charakterze willowym.

§ 31.

(1) Sklepowe witryny i szafki reklamowe mają być dostosowane do architektury budynku, nie mogą mieć podstaw, opartych bezpośrednio na chodniku, nie mogą wystawać przed lico muru więcej niż 0,15 m i nie mogą być umieszczane przy chodnikach węższych niż 2.00 m.

(2) Przy umieszczaniu witryn i szafek reklamowych w pasażach, przejazdach, bramach itp. miejscach, należy pozostawić wolną przestrzeń przed witrynami, wynoszącą co najmniej 2,30 m.

§ 32.

Na ścianach frontowych kondygnacyj piętrowych wolno umieszczać tylko reklamy świetlne i napisy z liter nakładanych. Umieszczanie innych stałych szyldów i napisów na tych częściach ścian jest zabronione.

§ 33.

(1) Umieszczanie reklam świetlnych i napisów reklamowych na dachach i płaszczyznach ścian bocznych i tylnych budynków widocznych z ulic, placów i innych miejsc dostępnych dla publiczności jest zabronione.

(2) Władza budowlana może wyjątkowo zezwolić na umieszczenie reklamy świetlnej lub napisu reklamowego w miejscach wyżej w ustępie pierwszym określonych, o ile uzna, że odnośna reklama świetlna bądź napis reklamowy wpłynie dodatnio na wygląd ulicy, placu lub miejscowości.

§ 34.

(1) Zabrania się wywieszania szyldów, lamp i innych wywieszek jak szyldy koliste, płaskie godła i t. p. prostopadle do lica budynku.

Zakaz powyższy nie dotyczy latarń. umieszczanych przez Zarząd Miejski na ścianach domów, bądź przez właścicieli, w razie udowodnienia przez nich potrzeby zawieszenia tych latarń.

(2) Neonowe reklamy świetlne można umieszczać prostopadle do lica budynku z tem, że wystawać one mogą przed lico budynku nie więcej niż o 1 m.

§ 35.

(1) Zabrania się umieszczania jakichkolwiek szyldów, reklam świetlnych, witryn, napisów i rysunków na ogrodzeniach z siatki lub ze sztachet żelaznych oraz na balkonach.

(2) Umieszczone na ogrodzeniach z muru lub z drzewa reklamy z napisami i rysunkami mają czynić zadość wymaganiom §§ 25 i 27, szafki zaś reklamowe wymaganiom §§ 25 i 31. Ponadto władza może zażądać, by takie reklamy i szafki, umieszczane na jednem lub kilku sąsiednich ogrodzeniach pod względem konstrukcji, materjału i koloru, miały jednolity charakter.

§ 36.

Wolnostojące szafki reklamowe, gablotki, reklamy świetlne i t. p. urządzenia mają odpowiadać wymogom należytego wyglądu, nie powinny narażać na szkodę bezpieczeństwa ruchu publicznego i nie powinny wyglądem swym przypominać tablic orjentacyjnych ruchu publicznego.

§ 37.

Postanowienia, zawarte w §§ 26—36, nie dotyczą szyldów, napisów, figur reklamowych i t. p. urządzeń o charakterze prowizorycznym, umieszczanych czasowo na okres nie dłuższy niż 6 tygodni, jako też dekoracyj, transparentów, chorągwi i t. p., wywieszanych z powodu świąt narodowych, obchodów religijnych i t. d.

Tablice, anteny i t. p. urządzenia.

§ 38.

Tablice, zawierające nazwy ulic, znaki wysokościowe i t. p., nie powinny powodować zeszpecenia budynków bądź ulicy.

§ 39.

(1) Umieszczane na dachach frontowych i wogóle w miejscach widocznych anteny radjowe i t. p. urządzenia nie powinny powodować

zeszpecenia wyglądu budynku, ulicy, placu lub miejscowości.

(2) Władza budowlana może zażądać, ażeby urządzenia, o których mowa w ustępie pierwszym, były wykonane w sposób, przez nią określony.

Markizy.

§ 40.

(1) Markizy należy umieszczać na wysokości, wynoszącej co najmniej 2,50 m od poziomu chodnika.

(2) Markizy w stanie rozwartym nie mogą sięgać od lica budynku na odległość większą, niż szerokość chodnika, zmniejszona o 0,80 m.

(3) Władza budowlana może żądać, by markizy co do konstrukcji, wysokości zawieszenia i szerokości w stanie rozwartym były zastosowane do markiz istniejących przy danej ulicy lub przy pewnym odcinku ulicy.

Ogrodzenia.

§ 41.

(1) Poszczególne nieruchomości, położone przy ulicach, przy których w myśl prawomocnego planu zabudowania, mają być założone ogródki przed domami, należy odgraniczać od ulicy ogrodzeniem o jednolitym wyglądzie dla całej ulicy, odpowiadającym jej charakterowi i sposobowi zabudowania.

(2) Przy zabudowaniu luźnem wysokość ogrodzenia, o którem mowa wyżej w ustępie pierwszym, ma wynosić co najmniej 1,50 m i nie może przekraczać 2,50 m, a nieprzezroczystej jego części — 1,80 m.

(3) Władza budowlana może zezwolić w przypadkach, przewidzianych wyżej w ustępie (1), na odgraniczenie ogródków za pomocą krawężnika lub prętów żelaznych względnie żywopłotu, trawnika, czy innego założenia ogródkowego z tem, że urządzenia te powinny być wykonane w sposób jednolity na wszystkich działkach przy całej ulicy. Przytem przy luźnem zabudowaniu władza może zażądać połączenia poszczególnych domów ogrodzeniem, postawionem w linji frontowych lic budynków i czyniącem zadość warunkom, przewidzianym w ustępach (1) i (2).

(4) Rodzaj, wysokość i wygląd ogrodzeń władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku w celu nadania ogrodzeniom na całej ulicy lub na pewnym jej odcinku jednolitego wyglądu.

§ 42.

(1) Niezabudowane place budowlane, położone przy ulicach w przeważającej mierze już zabudowanych, należy odgraniczyć od ulicy pełnem ogrodzeniem z cegły lub drzewa o wysokości 2,50 m. Ponad ogrodzeniem może być urządzone zabezpieczenie z drutu.

(2) Ogrodzenia, o których mowa wyżej w ustępie pierwszym, mają posiadać od ulicy gładką powierzchnię bez żadnych występów i nierówności i być pomalowane na kolor, odpowiadający kolorowi otaczających budynków.

(3) Kolor ogrodzenia władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku.

§ 43.

(1) Parki prywatne, ogrody, sady i wogóle tereny zadrzewione, położone w dzielnicach w przeważającej mierze zabudowanych, przy ulicach, posiadających trwałą nawierzchnię i chodniki, powinny być odgraniczone od ulic ogrodzeniem z muru, z prętów żelaznych, sztachet lub siatki o wysokości co najmniej 1,50 m. Wysokość tego ogrodzenia nie może przekraczać 2,50 m, a nieprzezroczystej jego części 1,80 m.

(2) Przepis powyższy nie dotyczy terenów, przeznaczonych w myśl prawomocnego planu zabudowania na cele użytku publicznego, albo na cele budowlane.

(3) W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odgraniczenie obszarów, określonych w ustępie pierwszym, zapomocą ogrodzenia z drzewa, przyczem może określić warunki, jakim ogrodzenie takie ma czynić zadość.

§ 44.

(1) Wysokość ogrodzeń pomiędzy poszczególnemi nieruchomościami bądź działkami nie powinna przekraczać 2,50 m. Nad ogrodzeniem ponadto może być umieszczone zabezpieczenie z drutu.

(2) Części ogrodzeń, widoczne z ulic i placów, powinny odpowiadać pod względem konstrukcji i wyglądu wymogom stawianym dla ogrodzeń przy ulicy lub przy placu.

§ 45.

(1) O ile przepisy niniejsze nie stanowią inaczej, ogrodzenia, zarówno od ulic, jak i przy granicach nieruchomości mogą być wykonane z dowolnego materjału i w sposób dowolny, zabrania się jednak stawiania takich ogrodzeń, które mogłyby narażać na szkodę życie i zdrowie ludzkie, jak np. ogrodzenia z drutu kolczastego, lub też zeszpecić widok ulicy, placu lub miejscowości. Zabrania się również zabezpieczania ogrodzeń murowanych kawałkami szkła.

(2) Zabrania się urządzania w ogrodzeniu przy ulicy bram i furtek, otwieranych na zewnątrz.

Dostosowanie urządzeń istniejących.

§ 46.

(1) Ściany i powierzchnie murów, o których mowa w § 3, nie czyniące zadość postanowie-

niom §§ 1 i 2 i nieotynkowane, należy otynkować w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów. Władza budowlana może zażądać pomalowania tych ścian w określonych przez nią kolorach.

(2) Urządzenia, wymienione w §§ 25—36, 38—40 i 42 należy doprowadzić do stanu, wymaganego w myśl tych przepisów, w okresie rocznym od dnia wejścia w życie niniejszych przepisów.

(3) W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może odroczyć termin dostosowania urządzeń, o których mowa wyżej w ustępach pierwszym i drugim, do postanowień niniejszych przepisów, bądź zwolnić od obowiązku takiego dostosowania.

Stosowanie ulg.

§ 47.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odstępstwa od przepisów, zawartych w § 10 ust. 2), w §§ 13, 14, § 21 ust. 2), § 22 ust. 1), § 26 ust. 1) i 4), § 27 ust. 2), § 28, § 32, §§ 34 i 35 i §§ 41 i 42.

Przy wznoszeniu budynków, przeznaczonych do użytku publicznego i wogóle budynków o charakterze monumentalnym, władza, powołana do udzielania pozwoleń, może zezwolić na większe wysunięcie poszczególnych części budynku niż przewidziano w §§ 17, 18, § 19 ust. 1) i §§ 20 i 21 lub też zezwolić na umieszczenie na chodniku urządzeń, o których mowa w §§ 23 i 24, gdy względy architektoniczne za tem przemawiają, a względy bezpieczeństwa ruchu publicznego nie stoją na przeszkodzie.

Roboty wymagające pozwolenia.

§ 48.

(1) Wykonanie urządzeń, wymienionych w §§ 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40 niniejszych przepisów, wymaga uprzedniego uzyskania pozwolenia Zarządu Miejskiego w drodze zatwierdzenia projektu w myśl art. 333 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), a przedmiotów, wymienionych w § 38 oraz urządzeń, wymienionych w § 44 — uzyskania pozwolenia bez zatwierdzenia projektu w myśl art. 334 tego rozporządzenia.

(2) Umieszczanie tabliczek z numerami domów, numerami latarń, służących do oznaczania ulic i domów, poziomu wodociągów i kanalizacji, oddziałów straży pożarnej, innych urządzeń porządku i bezpieczeństwa publicznego, jako też tablic, służących do oznaczenia zawodu o rozmiarach, nie przekraczających 15×35 cm, nie wymaga pozwolenia.

§ 49.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
(—) Korsak, Podsekretarz Stanu.

309.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 kwietnia 1936 r.

w sprawie przepisów miejscowych o sposobie odgradzania posiadłości i działek w Poznaniu.

Na podstawie art. 408 pkt. 13, art. 410 pkt. 10 i art. 415 pkt. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), na wniosek Wojewody Poznańskiego z dnia 5 października 1935 r. Nr. KB. I-1/19/3/34, oparty na uchwale Rady Miejskiej w Poznaniu z dnia 27 czerwca 1935 r., zarządzam, co następuje:

§ 1.

(1) Poszczególne nieruchomości, położone przy ulicach, przy których, w myśl prawomocnego planu zabudowania, mają być założone ogródki przed domami, należy odgraniczać od ulicy ogrodzeniem o jednolitym wyglądzie dla całej ulicy, odpowiadającym jej charakterowi i sposobowi zabudowania.

(2) Przy zabudowaniu luźnem wysokość ogrodzenia, o którem mowa wyżej w ustępie pierwszym, ma wynosić co najmniej 1,50 m i nie może przekraczać 2,50 m, a nieprzezroczystej jego części — 1,80 m.

(3) Władza budowlana może zezwolić w przypadkach, przewidzianych wyżej w ustępie (1), na odgraniczenie ogródków zapomocą krawężnika lub prętów żelaznych, względnie żywopłotu, trawnika, czy innego założenia ogródkowego z tem, że urządzenia te powinny być wykonane w sposób jednolity na wszystkich działkach przy całej ulicy. Przytem przy luźnem zabudowaniu władza może zażądać połączenia poszczególnych domów ogrodzeniem, postawionem w linji frontowych lic budynków i czyniącem zadość warunkom, przewidzianym w ustępach (1) i (2).

(4) Rodzaj, wysokość i wygląd ogrodzeń władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku w celu nadania ogrodzeniom na całej ulicy lub na pewnym jej odcinku jednolitego wyglądu.

§ 2.

(1) Niezabudowane place budowlane, położone przy ulicach w przeważającej mierze już zabudowanych, należy odgraniczyć od ulicy peł-

nem ogrodzeniem z cegły lub drzewa, o wysokości 2,50 m. Ponad ogrodzeniem może być urządzone zabezpieczenie z drutu.

(2) Ogrodzenia, o których mowa wyżej w ustępie pierwszym, mają posiadać od ulicy gładką powierzchnię, bez żadnych występów i nierówności i być pomalowane na kolor odpowiadający kolorowi otaczających budynków.

(3) Kolor ogrodzenia władza budowlana może określić w każdym poszczególnym wypadku.

§ 3.

(1) Parki prywatne, ogrody, sady i wogóle tereny zadrzewione, położone w dzielnicach w przeważającej mierze zabudowanych, przy ulicach, posiadających trwałą nawierzchnię i chodniki, powinny być odgraniczone od ulic ogrodzeniem z muru, z prętów żelaznych, sztachet lub siatki o wysokości co najmniej 1,50 m. Wysokość tego ogrodzenia nie może przekraczać 2,50 m, a nieprzezroczystej jego części — 1,80 m.

(2) Przepis powyższy nie dotyczy terenów, przeznaczonych w myśl prawomocnego planu zabudowania na cele użytku publicznego, albo na cele budowlane.

(3) W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odgraniczenie obszarów, określonych w ustępie pierwszym, zapomocą ogrodzenia z drzewa, przyczem może określić warunki, jakim ogrodzenie takie ma czynić zadość.

§ 4.

(1) Wysokość ogrodzeń pomiędzy poszczególnemi nieruchomościami, bądź działkami, nie powinna przekraczać 2,50 m. Nad ogrodzeniem ponadto może być umieszczone zabezpieczenie z drutu.

(2) Części ogrodzeń, widoczne z ulic i placów, powinny odpowiadać pod względem konstrukcji i wyglądu wymogom stawianym dla ogrodzeń przy ulicy lub przy placu.

§ 5.

(1) O ile przepisy niniejsze nie stanowią inaczej, ogrodzenia, zarówno od ulic, jak i przy granicach nieruchomości, mogą być wykonane z dowolnego materjału i w sposób dowolny, zabrania się jednak stawiania takich ogrodzeń, które mogłyby narażać na szkodę życie i zdrowie ludzkie, jak np. ogrodzenie z drutu kolczastego, lub też zeszpecić widok ulicy, placu lub miejscowości.

(2) Zabrania się pozostawiania od ulicy ogrodzenia z muru surowego bez otynkowania, z wyjątkiem wykonanego z cegły licówki i ofugowanego, oraz urządzania w ogrodzeniu przy ulicy bram i furtek, otwieranych nazewnątrz.

§ 6.

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, władza budowlana może zezwolić na odstępstwa od przepisów, zawartych w §§ 1 i 2.

§ 7.

Wykonanie ogrodzeń, wymienionych w §§ 1 i 2 niniejszych przepisów, wymaga uprzedniego uzyskania pozwolenia Zarządu Miejskiego w drodze zatwierdzenia projektu w myśl art. 333 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. II. 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) a ogrodzeń wymienionych w §§ 2 i 4 uzyskania pozwolenia bez zatwierdzenia projektu.

§ 8.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie od dnia ogłoszenia w Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
(—) Korsak, Podsekretarz Stanu.

310.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 4 maja 1936 r.

o godzinach, w których wolno publicznie wyświetlać filmy.

Na zasadzie postanowień art. 14 ust. 3 Ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o filmach i ich wyświetlaniu (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 323) zarządzam na cały obszar Województwa Poznańskiego co następuje:

§ 1.

Publiczne wyświetlanie filmów w dnie powszednie może być dokonywane tylko w godzinach od 15-tej do 24-tej włącznie, a w niedziele i święta tylko w godzinach od 13-tej do 24-tej włącznie.

§ 2.

Powiatowe (Grodzkie) władze administracji ogólnej mogą ustalić w drodze wyjątku w poszczególnych wypadkach publiczne wyświetlanie filmów w innych godzinach, aniżeli w ustalonych w § 1 niniejszego Rozporządzenia, zależnie od konieczności i warunków lokalnych w danej miejscowości, lub na danym terenie.

§ 3.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego Rozporządzenia karani będą w myśl art. 28 powołanej na wstępie Ustawy, a nadto w razie powtarzania się wykroczenia, pozwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa publicznego wyświetlania filmów zostanie cofnięte w trybie art. 10 tejże Ustawy.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z tym samym dniem traci moc obowiązującą Rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 11 maja 1935 r. o godzinach, w których wolno publicznie wyświetlać filmy (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr. 19, poz. 300).

Wojewoda (—) A. Maruszewski.

311.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 6 maja 1936 r.

o ograniczeniu ruchu kołowego w mieście Jarocinie.

Na podstawie art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), art. 5 ustawy z dnia 7-go października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) łącznie z §§ 3, 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go czerwca 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz 611) oraz § 53 rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15-go stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 55) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawia się w mieście Jarocinie dla wszelkich pojazdów konnych i mechanicznych jako ulice jednokierunkowe ulice: Małą, Wąską, Gołębią i Ogrodową.

§ 2.

(1) wszelki ruch ruch kołowy może się odbywać:
   a) ulicą Małą od ulicy Wąskiej do ulicy Ogrodowej,
   b) ulicą Wąską od ulicy Powstańców i Krótkiej do ulicy Marszałka Piłsudskiego,
   c) ulicą Gołębią od ulicy 3 Maja do ulicy Mickiewicza,
   d) ulicą Ogrodową od ulicy Marszałka Piłsudskiego do ulicy Warszawskiej.

(2) Niedozwolony jest kierunek ruchu kołowego:
   a) ulicą Małą od ulicy Ogrodowej do ulicy Wąskiej,
   b) ulicą Wąską od ulicy Marszałka Piłsudskiego do ulicy Powstańców i Krótkiej,
   c) ulicą Gołębią od ulicy Mickiewicza do ulicy 3 Maja,
   d) ulicą Ogrodową od ulicy Warszawskiej do ul. Marszałka Piłsudskiego.

§ 3.

Zamyka się dla ruchu kołowego ul. Kilińskiego na odcinku od ulicy Marszałka Piłsudskiego do wjazdu do nieruchomości Józefy Hagerowej.

§ 4.

Postanowienia § 1, § 2 i § 3 dotyczą również zwartych oddziałów pieszych, konnych i t. p.

§ 5.

Naruszenie postanowień niniejszego rozporządzenia karane będzie w myśl postanowień działu IV ustawy z dnia 7-go października 1921 roku o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14-go lutego 1928 r. o zmianie ustawy z dnia 7-go października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151).

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czternastego dnia po ogłoszeniu w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. (—) Walicki, Wicewojewoda.

312.

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 23 kwietnia 1936 r.

o ograniczeniu ruchu na drodze państwowej Nr. 16/3 Ostrów—Poznań.

Na podstawie art. 108 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86), §§ 3, 33 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 26. VI. 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611) oraz § 53 pkt. b) rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 55) zarządzam co następuje:

§ 1.

W związku z budową trwałej nawierzchni na drodze państwowej Nr. 16/3 (Ostrów—Po-

znań) zamyka się z dniem ogłoszenia niniejszego aż do odwołania dla wszelkiego ruchu publicznego odcinek drogi od km. 112,750 do km. 118,500 t. j. na przestrzeni od Krzesinek do Żegrza.

§ 2.

Droga objazdowa z Krzesinek do Żegrza prowadzi drogą umocnioną Krzesinki—Krzesiny —Żegrze.

§ 3.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl działu IV ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. II. 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151).

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
w z. (—) Walicki, Wicewojewoda.

313.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO JAROCIŃSKIEGO

z dnia 23 kwietnia 1936 r.

w sprawie zwalczania wścieklizny.

Z powodu stwierdzenia wścieklizny psów w Rudzie Wieczyńskiej i Tomicach gm. Szymanowice, oraz we wsi Ciświca Stara gm. Grodziec, powiatu konińskiego, położonych na granicy powiatu jarocińskiego, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673), zmienionego ustawą z dnia 25. II. 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 229), w myśl przepisów §§ 327—329 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. II. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7/33, poz. 33) i z dnia 14. VI. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 435) — co następuje:

§ 1.

Ustanawiam okręg zagrożony wścieklizną, do którego wcielam następujące miejscowości powiatu jarocińskiego: Paruchowo, Komorze p. Z., Przybysław, Antonin, Smiełów, Brzostków, Raszewy, Żerków miasto, Żółków, Kretków, Żerniki, Miniszew, Prusinów, Robaków, Grab, Dobieszczyzna, Kamień, Lisew, Łuszczanów, Kadziak, Lubinia Mała, Lubinia Wielka, Wieczyn, Łęg, Żegocin, Sucha Sierszew, Pieruszyce, Broniszewice, Żbiki, Grodzisko, Czermin, Strzydzew, Parzew, Sławoszew i Racendów.

§ 2.

Wszystkie psy, znajdujące się w okręgu zagrożonym, należy trzymać dniem i nocą na zupełnie pewnej uwięzi, o ile nie są tak pomieszczone w lokalu lub w zagrodzie, że nie mogą się wydostać nazewnątrz. Psy gospodarcze należy trzymać na smyczy i zaopatrzyć je w trwały i gęsty kaganiec, wykluczający możność kąsania. Zakazuje się również swobodnego wypuszczania kotów.

§ 3.

Psy myśliwskie, policyjne i owczarskie mogą być używane do pracy bez smyczy i bez kagańca, ale tylko w czasie polowania, służby policyjnej, wzgl. strzeżenia zwierząt na pastwisku.

§ 4.

Wyprowadzanie psów i kotów z obszaru zagrożonego bez każdorazowego mojego zezwolenia jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy psów myśliwskich, policyjnych w wypadkach, gdy chodzi o chwilowy pobyt poza obszarem zagrożonym.

§ 5.

Psy i koty, co do których nie przestrzegano przepisów § 2 niniejszego zarządzenia, będą zabite.

§ 6.

O wszelkich podejrzanych objawach chorobowych u psów i kotów, jak również u innych zwierząt gospodarskich, należy bezzwłocznie urzędowo zgłosić w Zarządzie Gminnym, Post. P. P., Sołectwie lub Starostwie.

§ 7.

Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą na zasadzie rozdz. VII przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Starosta Powiatowy: (—) Rożankowski.

314.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WRZESIŃSKIEGO

z dnia 28 kwietnia 1936 r.

w sprawie wygaśnięcia pomoru świń w Gozdowie.

Wobec wygaśnięcia pomoru świń w Gozdowie, uchylam zarządzenie moje z dnia 30 marca r. b. (Pozn. Dzien. Woj. Nr. 15, poz. 237).

Starosta Powiatowy: (—) Kowalewski.

315.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 30 kwietnia 1936 r.

dotyczące zwalczania pomoru świń.

Z powodu urzędowego stwierdzenia pomoru świń w zagrodzie p. Sochy Maksymiljana w Dziekanowicach, gm. Łubowo, zarządzam na zasadzie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i § 356 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz Wojewody Poznańskiego z dnia 11 lutego 1930 r. tyczącego się pomoru świń (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 10, poz. 66), co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda p. Sochy Maksymiljana w Dziekanowicach.

§ 2.

Okręg zapowietrzony stanowi cała gromada Dziekanowice.

§ 3.

Przy drogach na granicy wcielonej do okręgu zapowietrzonego (§ 2), należy umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 4.

Wywóz (wyprowadzanie) i przewóz świń z miejscowości wzgl. przez miejscowość, wcieloną do okręgu zapowietrzonego (§ 2), uzależniam od każdorazowego mego zezwolenia. Zezwolenie takie może być udzielone tylko co do świń przeznaczonych na ubój. Pędzenie świń jak również zatrzymywanie się z świniami, przewożonemi na wozach jest w obrębie okręgu zapowietrzonego zakazane.

§ 5.

Podczas trwania pomoru należy we wszystkich chlewach okręgu zapowietrzonego (§ 2), przeprowadzić bieżące oczyszczenie i odkażenie.

§ 6.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Pozn. Dzien. Wojew. i obowiązuje aż do odwołania, będą karane według rozdziału VII postanowień karnych powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Starosta Powiatowy: (—) Suski.

316.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO GOSTYŃSKIEGO

z dnia 24 kwietnia 1936 r.

w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń.

Z powodu stwierdzenia zarazy świń w zagrodzie majętności Szurkowo, zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) i § 356 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167) oraz rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 11 lutego 1930 r. (Pozn. Dzien. Wojew. Nr. 10, poz. 66), co następuje:

§ 1.

Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda majętność Szurkowo, do której mają zastosowanie wydane na miejscu przepisy.

§ 2.

Do okręgu zapowietrzonego wcielam obszar Gromady Szurkowo II.

§ 3.

Wywóz, wyprowadzanie i wynoszenie świń z obszaru miejscowości wymienionej w § 2, jest bez każdorazowego mojego zezwolenia zakazane.

§ 4.

Pędzenie świń, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonemi na wozach jest w obrębie wspomnianej w § 2 miejscowości zakazane.

§ 5.

Przy drogach na granicy miejscowości Szurkowo II, należy umieścić tablice ostrzegawcze z wyraźnym i trwałym napisem: „Zaraza świń — pędzenie, wypuszczanie samopas i wywożenie świń oraz zatrzymywanie się ze świniami przewożonemi na wozach, zakazane!".

§ 6.

Przekroczenia przepisów powyższego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą na zasadzie rozdziału VII, powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Starosta Powiatowy: (—) J. Wolfarth.

317.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 25 kwietnia 1936 r.

w sprawie zwalczania zarazy świń.

Na podstawie urzędowego stwierdzenia zarazy świń w zagrodzie Hemmerlinga Władysława

w Troszczyniu na mocy art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu chorób zaraźliwych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz §§ 353, 354, 356 rozp. wykonawczego Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), zarządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się okręg zapowietrzony i zagrożony zarazą świń.

§ 2.

Do okręgu zapowietrzonego wciela się: zagrodę Hemmerlinga Władysława z Troszczynia.

§ 3.

Do okręgu zagrożonego wciela się: wszystkie pozostałe zagrody gromady Troszczyn.

§ 4.

Na drogach na granicy okręgu zapowietrzonego i okręgu zagrożonego należy umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem:

1. „Okręg zapowietrzony zarazą świń",
2. „Okręg zagrożony zarazą świń".

§ 5.

Zakazuje się w okręgu zapowietrzonym: wprowadzania, wyprowadzania, przewozu, przepędu świń; w okręgu zagrożonym: wyprowadzania, przewozu, przepędu.

§ 6.

Wywóz z okręgu zagrożonego uzależniam od mego zezwolenia po uprzedniem przedłożeniu mi świadectwa pow. lekarza wet. o stanie zdrowotności chlewni, z której świnie miałyby być wyprowadzone. Koszta badania i zezwolenia ponosi strona.

§ 7.

W całym obszarze gminy zabraniam: 1) pędzenia świń pieszo, 2) osobom nieposiadającym dyplomu lekarza wet. wykonywania kastracji, szczepienia świń, 3) osobom obcym wstępu do wszelkich pomieszczeń świń.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

§ 9.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane na mocy rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Pokrzewiński, Referendarz.

318.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 25 kwietnia 1936 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń powikłanego zarazą.

Na podstawie urzędowego stwierdzenia pomoru świń powikłanego zarazą w zagrodzie Hunolda Reinholda w Glinnie na mocy art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu chorób zaraźliwych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz §§ 353, 354, 356 rozp. wykonawczego Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), zarządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się okręg zapowietrzony i zagrożony pomorem i zarazą świń.

§ 2.

Do okręgu zapowietrzonego wciela się: zagrodę Hunolda Reinholda.

§ 3.

Do okręgu zagrożonego wciela się: wszystkie pozostałe zagrody gromady Glinno.

§ 4.

Na drogach na granicy okręgu zapowietrzonego i okręgu zagrożonego należy umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem:

1. „Okręg zapowietrzony pomorem i zarazą świń",
2. „Okręg zagrożony pomorem i zarazą świń".

§ 5.

Zakazuje się w okręgu zapowietrzonym: wprowadzania, wyprowadzania, przewozu, przepędu świń; w okręgu zagrożonym: wyprowadzania, przewozu, przepędu.

§ 6.

Wywóz z okręgu zagrożonego uzależniam od mego zezwolenia po uprzedniem przedłożeniu mi świadectwa pow. lekarza wet. o stanie zdrowotności chlewni, z której świnie miałyby być wyprowadzone. Koszta badania i zezwolenia ponosi strona.

§ 7.

W całym obszarze gminy zabraniam: 1) pędzenia świń pieszo, 2) osobom nieposiadającym dyplomu lekarza wet. wykonywania kastracji, szczepienia świń, 3) osobom obcym wstępu do wszelkich pomieszczeń świń.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

§ 9.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane na mocy rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Pokrzewiński, Referendarz.

319.

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOWEGO NOWOTOMYSKIEGO

z dnia 25 kwietnia 1936 r.

w sprawie zwalczania pomoru świń.

Na podstawie urzędowego stwierdzenia pomoru świń w zagrodzie Weroniki Kozy w Bukowcu na mocy art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu chorób zaraźliwych (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 673) oraz §§ 353, 354, 356 rozp. wykonawczego Min. Roln. z dnia 9. I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 167), zarządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się okręg zapowietrzony i zagrożony pomorem świń.

§ 2.

Do okręgu zapowietrzonego wciela się: zagrodę Weroniki Kozy i Antoniego Bielawy w Bukowcu.

§ 3.

Do okręgu zagrożonego wciela się: wszystkie pozostałe zagrody gromady Bukowiec.

§ 4.

Na drogach na granicy okręgu zapowietrzonego i okręgu zagrożonego należy **umieścić tablice z wyraźnym i trwałym napisem:**

1. „Okręg zapowietrzony pomorem świń",
2. „Okręg zagrożony pomorem świń".

§ 5.

Zakazuje się w okręgu zapowietrzonym: wprowadzania, wyprowadzania, przewozu, przepędu świń; w okręgu zagrożonym: wyprowadzania, przewozu, przepędu.

§ 6.

Wywóz z okręgu zagrożonego uzależniam od mego zezwolenia po uprzedniem przedłożeniu mi świadectwa pow. lekarza wet. o stanie zdrowotności chlewni, z której świnie miałyby być wyprowadzone. Koszta badania i zezwolenia ponosi strona.

§ 7.

W całym obszarze gminy zabraniam: 1) pędzenia świń pieszo, 2) osobom nieposiadającym dyplomu lekarza wet. wykonywania kastracji, szczepienia świń, 3) osobom obcym wstępu do wszelkich pomieszczeń świń.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do odwołania.

§ 9.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane na mocy rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozp. Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Pokrzewiński, Referendarz.

320.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO ŚREMSKIEGO

z dnia 29 kwietnia 1936 r.

dotyczące ustalenia cen maksymalnych na przedmioty powszedniego użytku.

Na podstawie rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dnia 28. X. 1929 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 607), którego moc obowiązująca przedłużona została rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 17. XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 980) i zarządzenia Pana Wojewody z dnia 22. XI. 1935 r. Nr. S. A. V/31, ustanawiam na terenie powiatu śremskiego następujące ceny maksymalne:

1. cena za 1 kg chleba pytlowego z mąki 55% . . . . 26 gr
2. cena za 1 kg chleba razowego . 20 gr
3. cena bułki z mąki pszennej wagi 60 gr. . . . . 04 gr

Ceny powyższe obowiązują od dnia następnego po ogłoszeniu zarówno właścicieli sklepów piekarskich jak i właścicieli wszystkich przedsiębiorstw, sprzedających przetwory zbóż chlebowych.

Winni pobierania lub żądania cen wyższych od wyżej wyznaczonych lub nieujawnienia ich na cennikach, ulegną grzywnie do 3 000 zł lub karze aresztu do 6 tygodni po myśli art. 4 rozp. z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 527).

Równocześnie może być zarządzona konfiskata przedmiotów, do których odnosi się czyn przestępczy.

Kierownik Starostwa: (—) Dr. Rościszewski.

321.

OGŁOSZENIE STAROSTY GRODZKIEGO GNIEŹNIEŃSKIEGO

z dnia 17 kwietnia 1936 r.

w sprawie wezwania na rozprawę.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem Jezierskiego Seweryna, ur. 8. I. 1909 r. we Włocławku, ostatnio zam. w Łodzi wzgl. w Gnieźnie, a obecnie niewiadomego zamieszkania, że w biurze Starostwa Grodzkiego w Gnieźnie pokój Nr. 20, jest złożone dla niego wezwanie z dnia 17. IV. 1936 r. Nr. K2/Gr/1148/35/36 na rozprawę.

Starosta Grodzki: (—) J. Suski.

322.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 28 kwietnia 1936 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem Bronisława Klechę, ostatnio przebywającego w Grobi, powiat Międzychód, a o nieznanem obecnie miejscu pobytu, że w Starostwie Powiatowem w Międzychodzie pokój Nr. 4, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 16. III. 1936 r. Nr. Ka 1941-35/36.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Starostę Powiatowego:
(—) Kluska, Referendarz.

323.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO SZUBIŃSKIEGO

z dnia 21 kwietnia 1936 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem Zalewskiego Władysława, ur. 6. I. 1899 r. w Zduńskiej Woli, pow. Sieradz, ostatnio zamieszkałego w Szamocinie, pow. Chodzież, a obecnie nieustalonego miejsca pobytu, że w biurze Starostwa Powiatowego pokój Nr. 6, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 20 lutego 1936 r. Nr. K. 1534-35/36.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Dąbrowski.

324.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WĄGROWIECKIEGO

z dnia 4 maja 1936 r.

w sprawie doręczenia wezwania na rozprawę karno-administracyjną.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. o postępowaniu administracyjnem z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam p. Reinholda Burjańskiego o nieznanem miejscu zamieszkania, że w Starostwie Powiatowem pokój 5, znajduje się dla niego wezwanie na rozprawę karno-adm. z dnia 1 maja 1936 r. Nr. K-90/36-37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: (—) Ed. Zenkteler.

325.

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO WOLSZTYŃSKIEGO

z dnia 25 kwietnia 1936 r.

w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341), zawiadamiam niniejszem Stanisława Kanię, urodzonego 7 grudnia 1915 r. w Siedlcu, syna Franciszka i Marji z d. Lorenz, ostatnio zamieszkały w Jabłonnej, pow. wolsztyńskiego, a obecnie nieustalonego miejsca pobytu, że w biurze Starostwa Powiatowego w Wolsztynie pokój Nr. 20, jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 14. II. 1936 r. Nr. K. 1620/35/36.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z. (—) Mgr. iur. Hassny.

326.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU GMINNEGO W MIKSTACIE

z dnia 20 kwietnia 1936 r.

w sprawie doręczenia nakazu płatniczego na zasadniczy podatek wojskowy.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) Zarząd Gminny zawiadamia niniejszem:

1) Bernarda Myję, ostatnio zamieszkałego w Komorowie,

2) Feliksa Nawrota, ostatnio zamieszkałego w Kaliszkowicach Ołobockich,

3) Idziego Muchę, ostatnio zamieszkałego w Komorowie,

4) Marcina Berkowskiego, ostatnio zamieszkałego w Biskupicach Zabarycznych,

5) Jana Staczana, ostatnio zamieszkałego w Kaliszkowicach Ołobockich,

6) Stefana Bąka, ostatnio zamieszkałego w Strzyżewie,

a obecnie o nieznanych miejscach pobytu, że w Zarządzie Gminnym złożone są dla nich nakazy płatnicze na zasadniczy podatek wojskowy za lata 1934/35 i 1935/36 z dnia 12 grudnia 1935 r.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wójt: (—) Małecki.

327.

KOMUNIKAT MIEJSKIEGO URZĘDU BEZPIECZEŃSTWA I PORZĄDKU PUBLICZNEGO W SZAMOTUŁACH

z dnia 28 kwietnia 1936 r.

w sprawie czasowego zamknięcia ul. Marszałka Piłsudskiego.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7. X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 89, poz. 656), podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu przełożenia bruku, zamkniętą zostanie dla ruchu kołowego ul. Marszałka Piłsudskiego na okres od 12 maja do 1 czerwca rb. włącznie.

Ruch kołowy odbywać się będzie w tym czasie dla pojazdów z kierunku Wronek, przez Ostroróg—Lipnicę—Szamotuły. Dla pojazdów z kierunku Czarnkowa, Obrzycka także na trasie Obrzycko—Ostroróg—Lipnica—Szamotuły. Również i pojazdy z Szczepankowa, Śmiłowa, Małego Gaju oraz z miejscowości sąsiednich kierować się winny przez tą samą trasę.

Do powyższego zarządzenia należy się ściśle zastosować.

Miejski Urząd Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego:

Burmistrz: (—) Bartkowski.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Statut o specjalnych opłatach drogowych na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu kościańskiego.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymywaniu dróg publicznych (Dz. Ust. Nr. 6, poz. 32 z roku 1921), Rada Powiatowa na posiedzeniu w dniu 18 marca 1936 r. uchwala niniejszy statut w sprawie poboru specjalnych opłat drogowych na budowę i utrzymanie dróg o następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1936/37 składa się:

a) z wydatków zwyczajnych na utrzymanie i konserwację dróg i placów publicznych . . .	201.826,54 zł
b) z wydatków nadzwyczajnych na budowę dróg	10.000,— „
razem . .	211.826,54 zł
i ograniczona o:	
a) kwotę stanowiącą zwrot kosztów utrzymania dróg państwowych	42.810,— zł
b) kwotę stanowiącą rentę drogową na utrzymanie dróg byłych prowincjonalnych . . .	49.438,— „
c) dotację z Funduszu Pracy . .	10.000,— „
d) kwotę przewidzianą z opłat od interesentów za urządzenie przejazdów przez rowy szosowe, czynsz dzierżawny za trawy, aleje owocowe, sprzedaż starego materjału itd. . .	15.300,— „
e) kwotę przewidzianą z dzierżawy domów drogowych . . .	994,68 „
f) kwotę osiągniętą z opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych i wojewódzkich .	9 005,32 „
	127.548,— zł

podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1. państwowego dodatku do podatku gruntowego, a przy gruntach wolnych od tego dodatku do podatku gruntowego ustala się dodatek fikcyjnie według zasad, ustalonych

w ustawie o podatku gruntowym z dnia 21. V. 1861 r. (Zb. Ust. Pr. 253) z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 15. VI. 1923 r. (Dz. U. Nr. 65, poz. 505) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12. IV. 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 33, poz. 339),

2. państwowego dodatku przemysłowego uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych,
3. państwowego podatku od nieruchomości.

Opłata ta wynosi:

a) 25% zasadniczego podatku od:
   1) czyli . . . . 68.287,51 zł
b) 10% zasadniczego podatku pod:
   2) czyli . . . . 3.219,23 „
c) 15% zasadniczego podatku pod:
   3) czyli . . . . 12.771,80 „

Razem . . 84.278,54 zł

Rozkładu dokonywa Wydział Powiatowy, przyczem przysługuje mu prawo określone w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. z r. 1932 Nr. 106, poz. 884).

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem.

Opłatę uiścić należy w dwóch równych ratach, z których pierwsza płatna jest w ciągu 14 dni po otrzymaniu nakazu płatniczego, a druga w czasie od 15 października 1936 r. do 15 listopada 1936 r.

§ 4.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w terminie i trybie wskazanym w § 14 ustęp 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23 kwietnia 1906 r. (Zb. Ust. Pr. str. 159), co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty w terminie przewidzianym w § 3 niniejszego statutu. Nieuiszczone w przepisanym terminie opłaty, ściągnięte będą w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek zgodnie z ustawą z dnia 18. III. 1935 r. w brzmieniu obwieszczenia Min. Skarbu z dnia 10. I. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 88) oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień ust. z dnia 31. VII. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 17. V. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401) z tem, iż w czasie obowiązywania rozp. Rady Ministrów z dnia 25. VI. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), zmienionego rozp. Rady Ministrów z dnia 2. I. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24) i z dnia 28. I. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78), koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 5.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karom porządkowym do wysokości 345,90 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. z r. 1933, Nr. 106, poz. 884).

§ 6.

Specjalne opłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie podlegają zaliczeniom ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, przemysłu i handlu.

§ 7.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 8.

Wydział Powiatowy obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§ 9.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Kościan, dnia 18 marca 1936 r.

Rada Powiatowa:

Przewodniczący: (—) Karpiński,
Starosta Powiatowy.

Członkowie:

(—) Müller. (—) Mocek. (—) Dembiński.

* *
*

Zarządzenie.

Na podstawie uchwały Izby Wojewódzkiej i art. 36 ustęp b ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 884 z r. 1932) w brzmieniu nadanem art. 130 ustęp 4 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) oraz art. 37 wymienionej ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych łącznie z § 120 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25-go listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 937) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 400), zatwierdza się po myśli art. 42 wspomnianej ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych uchwałę Rady Powiatowej powiatu kościańskiego z dnia 18 marca 1936 r. w przedmiocie statutu o specjalnych opłatach drogowych na rok 1936, wpro-

wadzonych na podstawie art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 6 z r. 1921, poz. 32).

Poznań, dnia 27 kwietnia 1936 r.

Za Wojewodę:
(—) A. Trzciński,
Naczelnik Wydziału Samorządowego.

Statut o specjalnych opłatach drogowych na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu wyrzyskiego.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych (Dz. Ust. Nr. 6, poz. 32 z roku 1921) Rada Powiatowa na posiedzeniu w dniu 6 lutego 1936 r. uchwala niniejszy statut w sprawie poboru specjalnych opłat drogowych na budowę i utrzymanie dróg o następującem brzmieniu:

§ 1.

Łączna suma przewidziana w budżecie na rok 1936/37 składa się z:

a) wydatków zwyczajnych na drogi i place publiczne . . . 180.554,— zł
b) wydatków nadzwyczajnych na odbudowę mostów i dostawy materjałów do odbudowy zniszczonych nawierzchni tłuczniowych . . . . 13.000,— „
c) z doliczeniem niedoboru z lat ubiegłych . . . . 27.213,— „

razem: 220.767,— zł

i ograniczono o:

a) kwotę stanowiącą zwrot kosztów utrzymania dróg państwowych . . . . 73.950,— „
b) kwotę stanowiącą rentę drogową na utrzymanie dróg byłych prowincjonalnych . . . 32.696,— „
c) kwotę stanowiącą dotację funduszu pracy na budowę nowych powłok tłuczniowych na drogach byłych prowincjonalnych . . . . 15.000,— „
d) kwotę przewidzianą z administracji dróg byłych prowincjonalnych i powiatowych . . . 6.000,— „
e) kwotę przewidzianą z dzierżawy domów drogowych . . . 1.146,— „
f) kwotę stanowiącą zaległość specjalnych opłat drogowych z lat ubiegłych . . . . . . 32.925,— „
g) kwotę przewidzianą z opłat od interesentów za urządzenia przejazdów przez rowy szosowe . . . . 50,— „

podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych płatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich:

1. państwowego dodatku do podatku gruntowego, a przy gruntach wolnych od tego dodatku do podatku gruntowego ustala się dodatek fikcyjnie według zasad, ustalonych w ustawie o podatku gruntowym z dnia 21. V. 1861 r. (Zb. ust. pr. str. 253) z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 15. VI. 1923 r. (Dz. Ust. Nr. 65, poz. 505) i rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12. IV. 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 33, poz. 339),
2. państwowego dodatku przemysłowego uiszczonego przez nabycie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych,
3. państwowego podatku od nieruchomości.

Opłata ta wynosi:

a) 20% zasadniczego podatku pod 1) czyli . . . . . . 35.342,— zł
b) 15% zasadniczego podatku pod 2) czyli . . . . . . 6.799,— „
c) 13% zasadniczego podatku pod 3) czyli . . . . . . 15.859,— „

razem: 58.000,— zł

§ 2.

Rozkładu dokonywa Wydział Powiatowy, przyczem przysługuje mu prawo określone w art. 24 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. z r. 1932, Nr. 106, poz. 884).

§ 3.

O wysokości przypadającej z rozkładu opłaty (§ 1) zostanie płatnik zawiadomiony wezwaniem płatniczem.

Opłaty uiścić należy w dwóch równych ratach, z których pierwsza płatna jest w ciągu 14 dni po otrzymaniu nakazu płatniczego, a druga w czasie od 15 października 1936 do 15 listopada 1936 r.

§ 4.

Przeciwko wezwaniu płatniczemu wolno wnieść odwołanie w terminie i trybie wskazanym w § 14 ustęp 2 i § 11 ust. 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23 grudnia 1906 r. (Zb. ust. pr. str. 159), co jednak nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty w terminie przewidzianym § 3 niniejszego statutu.

Nieuiszczone w przepisanym terminie opłaty ściągnięte będą w drodze przymusowej z doliczeniem odsetek, zgodnie z ustawą z dnia 18-go marca 1935 r. w brzmieniu obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 88) oraz kosztów egzekucyjnych według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721), zmienionej częściowo rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401) z tem, iż w czasie obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia

25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 580), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24) i z dnia 28 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 78), koszty egzekucyjne pobierane będą według przepisów tego rozporządzenia.

§ 5.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu podlegają karom porządkowym do wysokości 345,90 zł, o ile nie zachodzi przestępstwo karalne według art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. z r. 1932, Nr. 106, poz. 884).

§ 6.

Specjalne opłaty drogowe wymierzone na podstawie niniejszego statutu nie podlegają zaliczeniom ani na komunalne podatki od gruntów, budynków, przemysłu i handlu, ani na komunalne dodatki do państwowych podatków od gruntów, budynków, przemysłu i handlu.

§ 7.

Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 8.

Wydział Powiatowy obowiązany jest wyjednać u władzy nadzorczej zatwierdzenie niniejszego statutu.

§ 9.

Statut zatwierdzony winien być ogłoszony w Orędowniku Powiatowym powiatu wyrzyskiego oraz w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wyrzysk, dnia 6 lutego 1936 r.

Za Radę Powiatową:

(—) Piotr Jagodziński. (—) Józef Mreła.

(—) Leon Brettschneider.

(—) L. Muzyczka, Starosta Powiatowy.

* * *

Powyższy statut o specjalnych opłatach drogowych na rok 1936 zatwierdzono zarządzeniem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 20 kwietnia 1936 r. Nr. S. F. I. 5a/59.

Wyrzysk, dnia 25 kwietnia 1936 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

(—) L. Muzyczka.

Komunikat Towarzystwa Przeciwgruźliczego na Województwo Poznańskie.

Zgodnie z uchwałą Zarządu z dnia 8-go kwietnia 1936 r. zwołuję na podstawie § 10 statutu Walne Zebranie Towarzystwa Przeciwgruźliczego na Województwo Poznańskie na poniedziałek dnia 25-go maja b. r. o godz. 11-tej w gmachu Urzędu Wojewódzkiego, ul. Gołębia Nr. 1 — sala posiedzeń I piętro — z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie.
2. Przeczytanie protokółu ostatniego Walnego Zebrania.
3. Sprawozdanie z działalności za rok 1935/36.
4. Sprawozdanie kasowe za rok 1935/36.
5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za okres 1935/36.
6. Udzielenie Zarządowi absolutorjum.
7. Zatwierdzenie planu gospodarczego na okres 1936/37 (§ 11 pkt. 2 statutu).
8. Wybór Komisji Rewizyjnej na okres 1936/37.
9. Wybór członków Sądu Honorowego na okres 1936/37 (§ 11 pkt. 1 statutu).
10. Wnioski bez uchwał i wolne głosy.

W razie braku quorum wyznaczy się termin ponowny o pół godziny później z tym samym porządkiem dziennym. Zebranie jest ważne bez względu na liczbę obecnych.

Wiceprezes:

(—) J. Zaroski, Naczelnik Wydziału Zdrowia.

Przetarg na dostawę artykułów spożywczych dla Więzienia w Poznaniu.

Naczelnik Więzienia w Poznaniu ogłasza niniejszem nieograniczony przetarg ofertowy na dzień 19 maja 1936 r. na dostawę dla Więzienia w Poznaniu artykułów spożywczych, jak: mąka pszenna 60%, podsypka, cukier kryształ, sól biała, jęczmień palony, cykorja, śledzie w beczkach, makaron krajanka II. gat., fasola kolorowa, groch polny i „Folgera", kasza jęczmienna, kasza perłowa, kaszka krakowska, kaszka pszenna, ryż „Burma", kartofle jadalne „Woltmany" lub „Silezia", marchew „karotka", pietruszka, selera, pora, cebula, włoszczyzna suszona, mleko słodkie niezbierane, masło świeże, śmietana kwaśna, twaróg tłusty, jaja, smalec wieprzowy, słonina grzbietowa, boczek wędzony, mięso wieprzowe, mięso wołowe bez kości, mięso cielęce, kości wołowe, podroby, ogórki kiszone, esencja octowa, pieprz, bobkowe liście, majeranek, kminek, grzyby suszone (borowiki).

Dostawa wyżej wymienionych artykułów obowiązuje dostawcę po cenach zaoferowanych na przeciąg trzech miesięcy, poczynając od dnia 20 maja 1936 r. w ilościach według każdorazowego zapotrzebowania Zarządu Więzienia w tym okresie.

Oferty na całkowitą dostawę, lub poszczególne artykuły należy składać w zamkniętych kopertach, adresowanych na imię Naczelnika

Więzienia w Poznaniu, ul. Młyńska Nr. 1, do dnia 19 maja r. b. godziny 11 rano, w którym to dniu o godzinie 12-tej nastąpi otwarcie i rozpatrzenie ofert.

Do oferty należy dołączyć próbki oferowanych artykułów, oraz wadjum w wysokości 3% wartości tychże.

Informacyj udziela kancelarja więzienna codziennie od godz. 8 do 15.

Poznań, dnia 4 maja 1936 r.

Naczelnik Więzienia:
(—) Maciejewski,
Nadkomisarz Straży Więziennej.

Komunikat Głównej Księgarni Wojskowej.

Główna Księgarnia Wojskowa z dn. 1/IV. otrzymała od Wojskowego Instytutu Geograficznego przedstawicielstwo sprzedaży map wojskowych po cenach normalnych i ulgowych.

Stosownie do Dz. Rozk. M. S. Wojsk. Nr. 5/36, poz. 60. IIa, mapy po cenach ulgowych nabywać mogą do celów służbowych: państwowe instytucje centralne i wszystkie urzędy wojewódzkie, okręgowe, powiatowe, oraz sądy, instytuty, kuratorja, inspektoraty, dyrekcje, izby, urzędy i t. p. instytucje i zakłady podlegające poszczególnym ministerstwom, oprócz formacyj i instytucyj podległych M. S. Wojsk.

Zapotrzebowania na mapy po cenach ulgowych powinny być zgłaszane przez uprawnione urzędy i instytucje ściśle według przepisanego wzoru (wzór Nr. 2), zaopatrzone w okrągłą pieczęć i podpisane przez odpowiedzialnego szefa, dyrektora, kierownika instytucji.

Żądania na bloki zapotrzebowań (wzór Nr. 2) na mapy po cenach ulgowych oraz na skorowidze map należy kierować do Głównej Księgarni Wojskowej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście Nr. 11, które je niezwłocznie wysyła bezpłatnie.

ZAGUBIONE DOKUMENTY.

Zagubiono legitymację szkolną Nr. 280, wystawioną przez Gimnazjum im. K. Marcinkowskiego, na nazwisko Mieczysław Wasilewski, zamieszkały w Poznaniu, ul. Dąbrowskiego 36.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Smolibocki Stanisław Antoni Florjan, urodz. 4. 5. 1906 w Inowrocławiu, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Gdańska 113, m. 1.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Bydgoszcz, na nazwisko Włodzimierz Kostujak, ur. 10. 11. 1911 r. w Berlinie, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Nakielska 98.

Zagubiono legitymację szkolną, wystawioną przez Gimnazjum Państw. Żeńskie im. Gen. Zamoyskiej, na nazwisko Bergerówna Marja, zamieszkała w Poznaniu, ul. Matejki 66.

Zagubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Bydgoszcz-Miasto, na nazwisko Lawrenz Willi, rocznik 1908, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Glinki, Nr. 7, m. 5.

Zagubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Inowrocław, na nazwisko Wyderski Józef, r. 1900, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Bocianowo Nr. 29, m. 1.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Starogard, na nazwisko Franciszek Chabowski, Inowrocław, ul. Dubienka 11.

Zagubiono portfel z dowodami osobistemi na nazwisko Szmul Szmil, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Długa 39.

Zagubiono legitymację szkolną Nr. 2, wystawioną przez 6 szkołę powszechną Poznań, na nazwisko Zygmunt Pawłowski, zamieszkały w Antoninie.

Zagubiono: 1. książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, i 2. dowód osobisty, wystawiony przez Komisarjat P. P. II. w Poznaniu, na nazwisko Szymoniak Ignacy, zamieszkały w Poznaniu, ul. Małeckiego 18, m. 7.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Szamotuły, na nazwisko Mrozkowiak Paweł, zamieszkały w Żabikowie, ul. Wjazdowa Nr. 6.

Zagubiono legitymację szkolną, wystawioną przez Uniwersytet Poznański, na nazwisko Urban Alojzy, zamieszkały w Poznaniu, ul. Lodowa 6, m. 6.

Zagubiono książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Poznań-Miasto, na nazwisko Rogalewski Wiktor, r. 1902, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Zduny Nr. 13, m. 2, u p. Brzeskiej.

Zagubiono legitymację szkolną wzór 1-a, Nr. 3, na rok 1935/36, wystawioną przez Pryw. Szkołę Powszechną Koedukacyjną w Rawiczu, na nazwisko Karol Walter Linke, zamieszkały w Miejskiej Górce, Rynek Nr. 31.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Serja A, Nr. 829 757, rok urodz. konia 1924. wałach. 1,58 w., wiśniowo-gniady, ost. właśc. Eberhard Leesen, Trzebiny.

Zagubiono dowód tożsamości koni Serja A, Nr. 940 217 i Serja A, Nr. 940 218, wystawione na nazwisko Walkowiak Andrzej, zamieszkały w Trzcinicy, powiat Kościan.

Zagubiono dowód tożsamości konia, Serja E, Nr. 83 544, wystawiony na nazwisko Schwengler Antoni z Święciechowy.

Zarząd Gminny w Gębicach podaje do wiadomości, że dowód tożsamości konia, Serja D, Nr. 260 485, z powodu sfałszowania został unieważniony.

Zagubiono książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Poznań, na nazwisko Józef Miętus, zamieszkały w Poznaniu, ul. Śniadeckich 6, m. 15.

Licytacje.

Subhastacje przymusowe.

Poniżej pod poz. 682—685 oznaczone nieruchomości zostaną w drodze egzekucji w terminach odnośnej pozycji podanych, sprzedane. W każdej z tych spraw subhastacyjnych zarządzają podpisane poniżej Sądy:

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczaniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwiania się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o zniesienie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

682

Nieruchomość położona we Wrześni i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Września, tom 143 A, wykaz liczba 516, na imię właściciela warsztatu samochodowego Stanisława Petzolda we Wrześni — zostanie w drodze egzekucji **dnia 1 lipca 1936 r. o godzinie 10-tej** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 2. Nieruchomość stanowi ślusarnię z chlewem i ustępem, dom mieszkalny z podwórzem, rola obszaru 0,46,39 ha, karta Nr. 11, parcele Nr. 709, 710, z czystym dochodem podatku gruntowego 1 tal. 24 fen., z wartością użytkową jako podstawa podatku budynkowego 760 mk. Matrykuła art. 411, księga podatku budynkowego Nr. 140. Wyciągi z matrykuły podatku gruntowego, księgi podatku budynkowego oraz z księgi wieczystej, można przeglądać w Sekretarjacie sądowym. Cena oszacowania wynosi kwotę 29 600,— zł, zaś cena wywołania $^2/_3$ ceny szacunkowej, czyli 19 733,— zł. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 4 maja 1932 r. — Września, dnia 30 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

683

Nieruchomość położona w Strzelnie, składająca się z domu mieszkalnego z oficyną, stajniami, spichlerzem i ustępem o powierzchni 0,30,90 ha i udziałem w niepodzielonem podwórzu, z czystym dochodem gruntowym 2,10 tal., z wartością użytkową budynków 2 328 mk. i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Strzelno, tom I, karta 26, na imię kupca Wiktora Skowrońskiego i tegoż żony Julji z Hubertów Skowrońskiej w Strzelnie, zostanie w drodze egzekucji **dnia 25 lipca 1936 r. o godz. 10-tej** wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 10. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 13 czerwca 1934 r. — Strzelno, dnia 4 maja 1936 r. Sąd Grodzki.

684

Nieruchomość położona w Kęszycach, pow. Ostrów i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Kęszyce, karta 36, na nazwisko Alfreda Munka w Kęszycach, zostanie w drodze egzekucji **dnia 20 czerwca 1936 r. o godz. 10-tej** wystawioną na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem, pokój Nr. 22. Nieruchomość jest osadą rentową, położoną w Kęszycach i składa się: 1. z domu mieszkalnego z podwórzem i ogrodem domowym, stajni, chlewa, stodoły, świniarni z wozownią. Nr. parceli 5, karty 3, o powierzchni 21 a, 45 m², z 135 mk. rocznej wartości użytkowej i 5.40 mk. rocznej kwoty podatku budynkowego. Matrykuła podatku gruntowego 267, Nr. 143 księgi podatku budynkowego, 2. z roli, ogrodu, podwórza i łąki o powierzchni 23,18,76 ha. Nr. parcel 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 27. Artykuł matrykuły 267. Czysty dochód 69,03 talarów, 19,82 mk. podatku gruntowego. Wzmiankę o przetargu wpisano w księdze gruntowej dnia 21. 7. 1932 r. Cenę wywołania ustalono na 22 335,32 zł. — Ostrów, dnia 25 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

685

Nieruchomość położona w Brzeźnie Starem i w chwili uczynienia wpisu o przetargu zapisana w księdze gruntowej Brzeźno Stare, tom II, wykaz liczba 43, włość o niepodzielnem dziedziczeniu, o obszarze 26,40,65 ha, czysty dochód gruntowy 60,84 talarów, wartość użytkowa budynków 105 marek, na nazwisko wdowy Leokadji Burzyńskiej z domu Kuźmińskiej, zamieszkałej w Łukomiu, pow. Słupca, zostanie — w drodze egzekucji — na wniosek rolnika Kazimierza Burzyńskiego z Ratynia, per Łądek, pow. Słupca **dnia 26 czerwca 1936 o godz. 11-tej** wystawioną na przetarg przed niżej oznaczonym Sądem, pokój Nr. 3. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 31 maja 1930 r. Sąd Grodzki.

Wywołania publiczne i zapozwy.

686

1. „Kredyt", Spółdzielnia z ogr. odp. Poznań, Pocztowa 31, 2. Ludomira Werwicka, Poznań, Stary Rynek 71/72, działający przez adwokata Komorowskiego w Poznaniu, postawili wniosek na wywołanie książeczek oszczędnościowych Komunalnej Kasy Oszczędności Miasta Poznania i to: ad 1. Nr. konta D 15 769 ze stanem

z 18 marca 1936 r. — 7 924,91 zł, ad 2. Nr. konta D 140 p ze stanem z 18 marca 1936 r. — 287,23 zł. Posiadacza tych dokumentów wzywa się, by najpóźniej na terminie w **dniu 14 sierpnia 1936 r.** o godz. 12 w podpisanym Sądzie, pokój Nr. 74, odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu. — Poznań, dnia 28 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

687

Franciszek Różycki w Poznaniu, Graniczna 1, postawił wniosek na wywołanie 3 weksli z akceptem Stanisława Barełkowskiego, kupca w Poznaniu, Woźna 18, żyrowanych przez Marję Barełkowską z domu Handke tamże oraz Władysławę Handke w Poznaniu, Św. Marcin 54, i to płatnych: a) 18 stycznia 1936 r. na 2 000 zł, b) 25 stycznia 1936 r. na 2 000 zł, c) 29 stycznia 1936 r. na 1 000 zł. Posiadacza tych dokumentów wzywa się, by najpóźniej na terminie w **dniu 10 lipca 1936 r. o godzinie 12-tej** w podpisanym Sądzie, pokój Nr. 74, odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokumenty te przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentów. — Poznań, dnia 27 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

688

Józef Bodylski ze Strzegowy w pow. ostrowskim, jako właściciel nieruchomości Strzegowa, karta 48, oraz Stanisława Orlikowska z Wysocka Małego w powiecie ostrowskim, jako właścicielka nieruchomości Strzegowa, k. 49, wnieśli o wywołanie nieznanych wierzycieli hipotek, zapisanych w księgach wieczystych wyżej wymienionych nieruchomości w dziale III: a) pod l. bież. wpisu 1[2], w kwocie 11 talarów wraz z 6% odsetkami od 11 grudnia 1871 i 11 srebrnych groszy na rzecz kupca M. B. Lissnera w Ostrowie, b) pod l. bież. wpisu 2[17], w kwocie 645,93 mk. wraz z 5% odsetkami od 9 maja 1900 r., na rzecz firmy Bracia Siedner w Katowicach, z tytułu należności za towary, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrowie z dnia 24 marca 1900 r., c) pod l. bież. wpisu 3[18], w kwocie 1 007,07 mk. hipoteki zabezpieczającej oraz 5% odsetkami od kwoty 955,75 mk. od 28 lutego 1 900 r., oraz 31,80 mk. kosztów na rzecz kupca Hugona Ventzky'ego we Wrocławiu z tytułu pretensji wekslowej, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrowie z dnia 13 marca 1900 r., d) pod l. bież. wpisu 4[19], w kwocie 762,70 mk., z 6% odsetkami od 750,— mk., na rzecz J. Unikowskiego w Kaliszu, z tytułu pretensji wekslowej, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrowie z dnia 3 lutego 1900 r., e) pod l. bież. wpisu 5[20], w kwocie 673,74 mk., z 6% odsetkami od dnia 11 kwietnia 1900 r. z tytułu pretensji wekslowej, oraz 4,90 mk. z tytułu kosztów na rzecz J. Unikowskiego w Kaliszu, f) pod l. bież. wpisu 7[22], w kwocie 4 500 mk. reszty ceny kupna wraz z 5% odsetkami od 1 kwietnia 1900 r. na rzecz urzędnika kolejowego Wiktora Prochhaskiego w Deutsch-Wilmersdorf. Wierzyciele wyżej wymienionych hipotek wzywa się, aby zgłosili swoje prawa najpóźniej w terminie wywoławczym w **dniu 24 czerwca 1936 r. o godz. 12-tej** w niżej oznaczonym Sądzie w pokoju Nr. 8. Po bezskutecznym upływie zakreślonego wyżej czasokresu, zostaną wierzyciele wykluczeni z ich prawami do wyżej wymienionych hipotek. — Ostrów, dnia 31 grudnia 1931 r. Sąd Grodzki.

689

Antoni Wiśniewski w Bydgoszczy wniósł o wywołanie książeczki oszczędnościowej Nr 16 599, wystawionej na Antoniego i Weronikę Wiśniewskich przez Komunalną Kasę Oszczędności Miasta Bydgoszczy na kwotę 1 905,62 zł. Posiadacza wymienionej książeczki wzywa się do zgłoszenia swych praw najdalej **17 listopada 1936 godzina 9** w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy, pokój 29 pod rygorem pozbawienia mocy prawnej tejże.

690

Wyrokiem wykluczającym z dnia 31 marca 1936 r. Sąd Grodzki w Poznaniu postanowił: Częściowy list hipoteczny, utworzony dla kwoty 1566 ²/₃ mk., zapisanej w księdze gruntowej Poznań Stare Miasto, karta 298, dział III, liczba 15, unieważnia się.

691

Władysław i Weronika Kurczewscy w Swarzędzu postawili wniosek na wywołanie wierzyciela hipoteki, zapisanej w księdze wieczystej Swarzędz-Miasto, karta 359, dział III, liczba 5, w kwocie 240 mk., na rzecz Rosy Katz z Swarzędza oraz wierzyciela ostrzeżenia tamże zapisanego pod liczbą 4, na kwotę 561.89 mk., na rzecz Heinricha Gottwalda z Swarzędza. Wierzycieli tych praw hipotecznych wzywa się, by najpóźniej na terminie w **dniu 26 czerwca 1936 r. o godz. 12-tej** w podpisanym Sądzie, pokój Nr. 74, odbyć się majacym, swoje prawa zgłosili, w przeciwnym bowiem razie nastąpi ich wykluczenie. — Poznań, dnia 3 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

692

Prokuratorja Generalna w Poznaniu wniosła o wszczęcie postępowania wywoławczego, celem wykluczenia nieznanych wierzycieli ciężaru (laudemium), zapisanego na nieruchomości Czarnówka 9, dział II, l. 3, przez Otto Carowa w roku 1850. Uprawnionych wzywa się do zgłoszenia swych praw najdalej w terminie **17 listopada 1936 r. godzina 9** w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy, pokój 29, pod rygorem wykluczenia.

693

Adwokat Kazimierz Radzikowski z Bydgoszczy, jako pełnomocnik Emila Stadie i towarzyszy, wniósł o wywołanie wierzyciela hipotecznego i listu hipotecznego odnośnie hipotek wpisanych na nieruchomości Bydgoszcz 1671, dział III.: a) Nr. 12 w kwocie 15 000 mkn. dla Teresy Huldy Hohenstein, dawniej w Bydgoszczy, oraz b) wierzyciela hipoteki, zapisanej pod liczbą 15 w kwocie 5 000 mk. dla Gustawa Abrahama, dawniej w Bydgoszczy. Posiadacza wymienionego listu oraz wierzycieli wzywa się do zgłoszenia swych praw najdalej **17 listopada 1936 r. godz. 9** w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy, pokój Nr. 29, pod rygorem ich wykluczenia względnie pozbawienia mocy prawnej wymienionego dokumentu.

Zapisy w rejestrze majątkowym

694

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych, strona 2970 zapisano, iż małżonkowie Malik An-

toni, młynarz i Marjanna z domu Głowacka, zamieszkali w Teklinowie-Nowawieś, postanowili umową małżeńską z dnia 4 listopada 1935 r. ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 17 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

695

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych strona 2969 zapisano, iż małżonkowie Hendrys Jan, rolnik i Stanisława z domu Gruszka, zamieszkali w Piaskach, postanowili umową małżeńską z dnia 21 listopada 1934 ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków. — Kępno, dnia 17 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

696

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 808 zapisano dzisiaj, że rolnik Franciszek i Cecylja z domu Hojan, małżonkowie Jędrzejewscy w Zielątkowie, kontraktem z dnia 31 października 1935 r. zawarli ogólną wspólność majątkową. — Oborniki, dnia 22 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

697

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 806 zapisano dzisiaj, że rolnik Sylwester i Franciszka z Dobiegałów, małżonkowie Pompała w Tarnówku, kontraktem z dnia 2 maja 1935 r. zawarli ogólną wspólność majątkową. — Oborniki, dnia 22 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

698

W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych na stronie 807 zapisano dzisiaj, że rolnik Jakób i Zofja z domu Wałęsa, małżonkowie Feliksiak w Wymysłowie, kontraktem z dnia 3 lutego 1936 r. zawarli ogólną wspólność majątkową. — Oborniki, dnia 22 kwietnia 1936 r Sąd Grodzki.

699

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu wpisano dziś na stronie 1102, że rolnik Andrzej Pachołek z Antoniewa i tegoż żona Irena z domu Mierzwa, umową z dnia 13 lutego 1936 r. postanowili powszechną wspólność majątkową, wykluczając dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków. — Czarnków, dnia 11 marca 1936 r. Sąd Grodzki.

700

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut Sądu wpisano dziś na stronie 1097, że rolnik Idzi Gadziński z Miłkowa i tegoż żona Marta z domu Rychlik, umową z dnia 26 października 1935 r. postanowili powszechną wspólność majątkową, wykluczając dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków. — Czarnków, dnia 11 marca 1936 r. Sąd Grodzki.

701

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu wpisano dziś na stronie 1099, że rolnik Arnold Krueger z Miłkówka i tegoż żona Klara z domu Broecker, umową z dnia 27 grudnia 1933 r. postanowili wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego, wykluczając dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków. — Czarnków, dnia 11 marca 1936 r. Sąd Grodzki.

702

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu wpisano dziś na stronie 1101, że mistrz rzeźnicki Ignacy Szudarek z Czarnkowa i tegoż żona Marja z domu Bonk, umową z dnia 15 lutego 1936 r. postanowili zupełny rozdział majątków. — Czarnków, dnia 29 lutego 1936 r. Sąd Grodzki.

703

W rejestrze małżeńskich praw majątkowych tut. Sądu wpisano dziś na stronie 1098, że rolnik Eryk Lenz z Romanowa Dolnego i tegoż żona Erna z domu Matz, umową z dnia 20 stycznia 1936 r. postanowili wspólność majątkową według przepisów kodeksu cywilnego, wykluczając dalsze jej trwanie po śmierci jednego z małżonków. — Czarnków, dnia 7 marca 1936 r. Sąd Grodzki.

704

W tutejszym rejestrze spraw majątkowych małżeńskich wpisano na stronie 931, że rolnik Michał Śmigielski i tegoż żona Helena z domu Ćwiek z Ganiny, wykluczyli zarząd i użytkowanie męża nad majątkiem żony, a zaprowadzili zupełny rozdział majątkowy. — Trzemeszno, dnia 27 kwietnia 1936 r. Sąd Grodzki.

Różne sprawy sądowe.

705

Postanowienie.

Dnia 15 lutego 1936 r. Sąd Grodzki w Chodzieży, w osobie Sędziego Grodzkiego Bortla, w sprawie egzekucyjnej wierzycielki Marty Kőrth w Kiel (Niemcy), przeciwko dłużnikowi Leonowi Kőrthowi w Joahimstal (Uckermark — Niemcy), po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 1936 r. wniosku komornika sądowego z dnia 7 stycznia 1936 r. — postanawia — na zasadzie art. 660 k. p. c. ustanowić adwokata Franciszka Wawrzyniaka w Chodzieży kuratorem do zastępowania: a) fabrykanta Leona Webera, ostatnio zam. w Poznaniu, nieznanego z miejsca pobytu, b) nieznanych spadkobierców zmarłego Juljusza Körtha, ostatnio zamieszkałego w Łągowie, c) nieznanych spadkobierców zmarłego Alberta Döringa, ostatnio zamieszkałego w Rogoźnie, d) Stefana Dereckiego, ostatnio zamieszkałego w Częstochowie, nieznanego z miejsca pobytu. Obowiązkiem kuratora jest dopilnować praw powyżej wymienionych osób w toku egzekucji z nieruchomości Budzyń, karta 75 i 515. Sędzia Grodzki.

Materjał do ogłoszenia przesyłać należy redakcji najpóźniej do środy godz. 12-tej. W razie nadesłania publikacyj po tym terminie, ogłoszenie może nastąpić dopiero w następnym tygodniu.

Prenumerata kwartalna 4,50 zł. Ogłoszenia: wiersz dwułamowy 1,— zł. Cena pojedyńczego egzemplarza 75 gr.
Adres redakcji i administracji: Poznań, ul. Gołębia 1. Telefon 42-11. — Konto czekowe P. K. O. Nr. 212 055.

Drukarnia Państwowa w Poznaniu. 783. 36.